

**Rozporządzenie Senatu Rządzącego
Wolnego Miasta Krakowa
z dnia 29 stycznia 1817 r.**

O opłatach sądowych w Sądach Pokoju

**Dziennik Rozporządzeń Rządowych Wolnego, Niepodległego
i Ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu z 1817 r.**

Nr 4287 DGS

My, Prezes i senatorowie Wolnego, Niepodległego
i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Wydawszy w dniu dzisiejszym do liczby obrad 155 na przedstawienie Sądu Apelacyjnego instrukcję objaśniającą, jak przepisy dotyczące się prenotacji stempla i tax sądowych, postanowieniem Senatu z dnia 30 września 1816 r. do L. 3491 DGS wydane i w Dzienniku Rozporządzeń Rządowych drukiem ogłoszone, mają być do Sądów Pokoju zastosowanemi, uwiadamia publiczność o jej osnowie:

A najprzód. Każda strona usiłująca rozpocząć proces w Sądzie Pokoju, a z powodu ubóstwa znajdująca się w niemożności opłacenia z góry kosztów stempla i tax sądowych, powinna się opatrzyć świadectwem ubóstwa, wedle artykułu 1-go postanowienia z dnia 30 września roku zeszłego do L. 3491 wydanego i drukiem ogłoszonego.

2-gie. Po uzyskany takowym świadectwie uda się strona do Sędziego Pokoju urzędującego końcem dozwolenia prenotacji tax i stempla, wyraziwszy w prośbie z kim i o co spór prowadzić ma; Sąd Pokoju jednak w sprawach tylko podług Organizacji Sądownictwa do niego końcem osądzenia lub ugodzenia należących, prenotacji dozwalać będzie.

3-ie. Dozwolona prenotacja ma być komunikowana pisarzowi Sądu Pokoju dla wydania jej stronie, który obowiązany będzie utrzymywać do tego porządne protokoły indexem opatrzone, i prenotację do takowych wciągać. Z tych protokołów pisarz Sądu Pokoju sporządzi co kwartał rachunki tak należących się, jako też zapłaconych prenotowanych tax i stemplów, i takowe przez sędziego pokoju sprawdzone kasjerowi sądowemu wraz z zebranymi pieniędzmi złożyć.

4-te. Każda prośba przez stronę prenotację mająca do Sądu Pokoju podana nie może być przyjętą, póki wprzód nie zostanie komunikowaną pisarzowi Sądu Pokoju, końcem zanotowania w protokole należytości stemplowej przypadającej od strony, toż samo rozumieć się ma o wszelkich czynnościach zrobionych przez pisarzy, komorników, woźnych, opłacie stempla podlegających, które nie mogą być dokonane, póki przez pisarza sądu pokoju do protokołu wciągnięte nie zostaną,

każde takie wciągnięcie na piśmie do sądu podać się mającym zanotowane być powinno.

5-te. Przegrywający dłużnik albo godzący się w Sądzie Pokoju, stronie wygrywającej albo pojednanej prenotację mającej, pod odpowiedzialnością za kwotę z prenotacji Skarbowi należącą nie powinien wprzód płacić lub innym sposobem zaspokajać, póki też strona z opłaconych tax i stempla nie okaże kwitu pisarza Sądu Pokoju.

6-te. Każda sprawa oddzielnym zaświadczeniem ubóstwa zaopatrzona być powinna przez stronę będącą w niemożności ponoszenia opłat i tax sądowych.

O którym to rozporządzeniu Sąd Apelacyjny wszystkie Sądy Pokoju uwiadomić nie omieszka, publiczność zaś przez Dziennik Rządowy zostaje obwieszoną.

[hasła: opłaty sądowe, opłaty stemplowe, sąd pokoju, Sąd Apelacyjny, Dziennik Rządowy Wolnego Miasta Krakowa, Senat Rządzący, świadectwo ubóstwa, kasa sądowa, woźny sądowy, pisarz sądowy, komornik, dłużnik]

W Krakowie, dnia 29 stycznia 1817 r.

[Podpisy] Wodzicki, Mieroszewski – Sekretarz Generalny Senatu.